

“Як втратити цноту за допомогою кулькової ручки: прямий та переносний сенси”

Колись давно мені було двадцять два, і я була незайманою. Не із власної волі, а просто так склалось: ніхто не хотів мого молодого тіла із невеличкою зайвою вагою. Проте, тіло хотіло. Дуже. Хоч когось. І це тіло вирішило зареєструватися на сайті знайомств та спробувати переспати з першим ліпшим: хто зголоситься. Адже сил терпіти цю нікому не потрібну “невинність” вже не було. Більше того: було соромно щоразу сидіти, як лошиця, у колі подружок, які все щебетали про секс, нових партнерів та камасутрячі пози.

Через кілька діб активних нічних чатів з різними чоловіками було призначено парочку побачень. Одне з них так і не відбулось, а інше минуло досить перспективно: місцем наступної зустрічі ми обрали нічний клуб. Після дискотечки завжди є непогані шанси потрапити до чувака додому, а там вже легше розкрутити його на секс.

Але за три дні до побачення на мене напав тваринний страх: що він подумає про мене, якщо знає незайманість? Неодмінно зробить висновки, що я страшна, нікому не потрібна, недосвідчена і, взагалі, кончена. А якщо він відмовиться переспати зі мною через це?!

Одним словом, я вирішила, що зізнаватись у непорочності не можна. Навіть більше — не можна, щоб виплили будь-які фізичні ознаки дефлорації (як от кров після проникнення). Приховувати і ще раз приховувати! Але як...

Я стала грузитись і нервувати. Аж ось, після енного горнятка кави та сьомої плюшки, мене раптом осяяло: я позбавлюся дівочої пліви самотійно. Прорву її будь-яким відповідним за формою предметом! Тоді де юре я вже не буду “дівчинкою”, і сповна кайфану від сексу з чуваком.

Озираючись: караоке-мікрофон співмешканки, футляр для зубної щітки, швабра — все це не підходило як не формою, то розміром. Заглянула в холодильник: огірків не було, банани мали надто гострий кінець, велетенська морквина діаметром до восьми сантиметрів — дякую, ні. На тому і сіла за стіл робити домашку з фінансового права.

О, людоньки, а це що таке? — погляд зачепився за щедро напханий канцтоварами слоїк. Товстелезна дерев’яна кулькова ручка на кілька кольорів! Стрижні із пастами можна було сховати всередину або просто вийняти. Ідеальний діаметр: тридцять міліметрів. Обтічна форма, гладенька лакована поверхня. Це те, що треба! Відмінний сувенір із базару в Яремче, який можна використати у побуті наповну.

Подобиці розписувати не буду, малюйте їх в уяві самі :)

Все вийшло так, як і очікувалось. Тому можу офіційно заявити: мій перший парубок — то закарпатський стрижень кулькової ручки (а той чувак із сайту знайомств відмінив побачення і більше ніколи не телефонував).

Так от: проєкт «А4, кулькова ручка» — це чудова нагода для художників-початківців (або просто неpubлічних) “втратити цноту” і увірватися у “дорослий” світ мистецтва за

допомогою звичайної кулькової ручки. Звісно, для цього потрібні ще й власні ручки (або інші частини тіла), і якщо не умілі, то, принаймні, здатні орудувати знаряддям ~~ниєма~~ творення. Але суть залишається незмінною: за допомогою простого предмету (простішого за палець!) можна:

- а) досягти нових висот
- б) змінити свій статус на порядково вищий
- в) самозадовільнитись (у мистецькому плані)
- г) здійснити абсолютно сказаний експеримент!

Тому моя вам порада: не бійтеся віддатися кульковій ручці, просто впустіть її у себе свій творчий досвід ;)

Юлія Вротна, поетка